

Wie laat de hond uit? / #18 Logeerhond (Audiotranscript)

Lysbeth: Toen ik hem twee weken had, heb ik 'm laten wennen bij een dierenhotel. Er zit in mijn dorp een heel groot dierenhotel en de eerste vraag die kreeg was: wat moeten we doen als 'ie doodgaat?

Maaïke van Doorn: Het is heel cru, maar daar wil je niet over nadenken. Het is wel zo.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door smuldier. Het allerlekkerste hondenvoer .

Voice-over: Dit is weer een nieuwe aflevering van Wie laat de hond uit? Jet, Lysbeth en Marieke over het leven met hun honden. Hondenexpert Maaïke van Doorn geeft tips over het regelen van opvang voor je hond. Maar we beginnen met de vraag van luisteraar Robin.

Robin: Met Robin!

Jet: Hé Robin. Je spreekt met Jet van de podcast Wie laat de hond uit? Ik heb begrepen dat jij een leuke vraag hebt voor ons.

Robin: Ja, wij krijgen volgende week een hond te logeren. Ja, eigenlijk vroeg ik me af hoe we daarmee om moeten gaan, want we krijgen zomaar een hond. We krijgen ook nog, als het goed is, een soort schema van wat er allemaal moet gebeuren. Ja, we hebben zelf geen hond, ik vroeg me af: waar moeten we allemaal rekening mee houden?

Jet: Dat vind ik nou een sympathieke vraag, want jij wilt er gewoon voor zorgen dat die hond het heel erg leuk heeft bij jou?

Robin: Absoluut.

Jet: Heeft dat dan misschien ook een achterliggende gedachte dat je misschien stiekem zelf ook wel een hond zou willen, Robin?

Robin: Dat soort overwegingen die komen hier de laatste tijd steeds vaker in ons gezin ter sprake.

Jet: Ah, zie je. Daar komt het aapje uit de mouw, ik dacht al dit is heel verdacht. Nee, ja, hartstikke leuk, maar ook heel belangrijk natuurlijk, want ik kan me voorstellen dat je ook

wel de druk voelt van het goed willen zorgen voor andermans hond, want je weet hoe belangrijk die beestjes zijn.

Robin: Absoluut.

Jet: Dank je wel, Robin.

Robin: Superleuk. Bedankt. Doeg.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke. Mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet. Mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth. En ik heb Rafieq meegenomen waar ik per ongeluk zes jaar geleden verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld!

Marieke: Dat zeker.

Voice-over: *Intro nummer*

Jet: Aflevering 18: Logeerhond. Dames, fijn dat jullie er weer zijn. Ik heb een beller aan de telefoon gehad. Rafieq staat voor de deur te kwispelen, die wil denk ik even naar binnen, Lysbeth. Ja, we moeten gewoon ook allemaal doorgaan, we zijn natuurlijk gewoon allemaal in dienst van onze hond. Zo werkt dat dan. Lysbeth, gaat Rafieq wel eens uit logeren?

Lysbeth: Met pijn in m'n hart wel, bij mijn vader meestal, of bij degene van de uitlaatservice dus die kent hem door en door. En bij mijn beste vrienden logeert 'ie wel eens. Maar ik heb eigenlijk een beetje heimwee naar mijn hond als ik 'm achterlaat, dus de eerste twee dagen van de vakantie heb ik het heel zwaar. Hij is vervolgens mij na een uur vergeten. Maar ik vind het niet zo leuk als hij niet mee is.

Jet: Ja, ik heb Pop echt nog nooit uit logeren. Ik weet wel dat er een enorme lijst aangelegd is

voor mensen die zich hebben aangemeld. Van nou, als je ze omhoog zit, dan ja, er zijn wel een paar adressen waarvan ik denk: nou, ik zou dat wel aandurven, maar ik krijg het gewoon nog niet voor elkaar. Marieke?

Marieke: Ja, ik heb best wel veel plekken waar Mila eventueel heen zou kunnen, meestal als wij echt weggaan en we hebben tijdelijk een oppas nodig, gaat ze naar mijn schoonouders die wonen en dichtbij en en ze komt regelmatig en dan kan ze mooi met de andere twee honden samen gaan spelen. En nou ja, daar redt ze zich heel prima. En mijn vriend en ik hebben allebei nog best wel een actief leven waar het soms niet altijd even leuk is voor Mila om wel met ons mee te gaan. Dus zoals vandaag dacht ik na: ik zou net te veel en net te gehaast hier heen moeten komen. Dus misschien kan ik er beter voor zorgen dat ze dan niet meegaat, omdat ik hierna ook weer het één en ander ga doen. Dus zo pas ik wel mijn planning soms op haar aan, maar soms pas ik ook mijn idee van: gaat ze met me mee of ga ik haar bij iemand anders brengen, pas ik erop aan. En ik moet wel zeggen ik heb daar vaak nog wel wat meer moeite mee dan mijn vriend, mijn vriend denkt: oh, nou gaat het toch gewoon naar mijn ouders toe, prima. En soms denk ik: ah, ze kan misschien toch wel mee. Maar ik kijk daarin wel altijd van: nou, wat is daarin ook voor Mila, denk ik, het beste.

Jet: Ik ga dus gewoon eigenlijk sinds Poppy er is, nergens meer naar toe waar ze niet mee naar toe mag, bijna. Ja, het is echt wel een beetje belachelijk, geef ik ruitelijk toe. Ik ga niet op vakantie zonder m'n hond, doe ik gewoon niet. Sterker nog, ik bel rustig ook gewoon naar een restaurant. Als ik daar wil gaan eten, dan vraag ik of daar honden mee kunnen. Als het niet het geval is, dan denk ik: nou, dan ga ik even verder zoeken.

Marieke: Ja, ze gaat heel vaak wel mee, maar ook regelmatig niet.

Jet: Nee, maar ik ben ook best wel een beetje een eikel, dat durf ik zo maar zeggen. Ik wil haar gewoon heel graag bij me houden.

Marieke: Maar als je haar niet mee zou nemen en je voelt je ellendig en Poppy voelt zich ellendig dan is dat ook niks.

Jet: Nee, maar ik zorg er voor dat zij zich niet ellendig voelt. Maar goed, ik bedoel, ik neem dat wel serieus, want ik moet voor haar zorgen en ik ga geen hond bij me nemen, om haar elke keer weet ik het waar naartoe te brengen. Dus ja, ik snap die vraag van Robin heel goed. Als iemand aan mij zou vragen: zou jij op mijn hond willen passen? Zou ik dat ook echt een hele opgave vinden.

Marieke: Alles wat ik, zeg maar, altijd tegen mensen zeg, die zeggen: oh misschien wil ik wel een hond, vraag ik altijd: hoe groot is je vangnet, zeg maar. Hoeveel mensen heb jij om je

heen, die eventueel in noodsituaties of in vakanties of weet ik veel wat, wanneer het niet mogelijk is, die voor je hond zouden willen zorgen? En op het moment dat dat vangnet heel klein is ja, dan moet je heel goed gaan nadenken of je, of nieuwe vrienden gaat zoeken, of dat het misschien in deze situatie van je leven niet haalbaar is om een hond te nemen.

Lysbeth: Nou ja, goed, die nieuwe vrienden krijg je vanzelf. Je loopt door de wijk en je leert de hele buurt kennen.

Jet: Ja, maar goed, we hebben hier aan tafel: Maaïke van Doorn. En zij is heel vaak te vinden in de dierenspeciaalzaak Zoo&Zo in Ede, maar jij hebt een hele rits aan allerlei dingen die je doet met honden.

Marieke: We kunnen wel zeggen dat zij ook een hondengekkie is, hé?

Maaïke van Doorn: Een gekkie mag je me wel noemen.

Marieke: Zijn wij namelijk ook, dus welkom bij de club.

Maaïke van Doorn: Ik voel me al helemaal thuis.

Jet: Maar ja, ik vind het echt een hele goeie vraag van Robin.

Maaïke van Doorn: Ja, want het is al een ding om je hond weg te brengen, dat is al een dingetje voor de baasjes zelf. Maar als jij op een hond moet passen en je bent daar niet helemaal in thuis, vind ik het al helemaal supergoed dat je even research wil doen, want elke hond is anders. Het scheelt dat dit burens van elkaar zijn denk ik, in dit geval.

Jet: Hij zei wel van hij krijgt natuurlijk wel gewoon een soort schemaatje van ze loopt daar en daar en zo lang en dit is het eten en zoveel krijgt ze, dat is dan wel handig.

Maaïke van Doorn: Dat scheelt al een hoop. Dan zou ik ook zeggen van ja, als 'ie uit logeren gaat zorg dat je de mand van de hond zelf kan krijgen, want dan heeft 'ie ieder geval de geur van thuis. Hij weet dat dat zijn plekje is en dat die daar lekker kan liggen en kan ontspannen, dat 'ie niet ook nog op een vreemde plek, op een schoon kleedje of wat dan ook moet liggen, waarvan 'ie, mijn god, niet weet van wie die dat is geweest.

Jet: Dus eigenlijk dingen die een beetje vies zijn, die...

Maike van Doorn: Nou, zijn eigen spulletjes, ja. Net zoals dat je jonge kinderen hebt en die willen per se die teddybeer mee zeulen, want dat geeft hun rust en vertrouwen. Nou, dan zorgen we voor de hond gewoon dat zijn favoriete speeltje meegaat dat zijn eigen ligplek met z'n eigen mand meegaat. Tuurlijk mag die gewassen zijn, vindt de oppas ook wel fijn, denk ik dat er niet zo'n muf ding ligt. Maar die hond die ruikt echt wel dat dat zijn plekje is en dat geeft al rust voor de oppas dat dat goed is. En inderdaad, het is ook handig om te weten: nou oké, dit zijn -omdat het burens zijn- hier laat ik haar altijd eigenlijk uit. Maar ook speciale dingen dat je zegt van: "Goh mijn hond kan niet goed overweg met die andere hond van vijf straten hierachter". Dat je wel kan zeggen van: "Hé, die ene hond met die omschrijving loop even aan de andere kant van de straat als je hem ziet, want ik heb gewoon geen zin in conflict. Dat kan ja, niet iedereen vindt elkaar even aardig, komt bij honden ook voor. Maar waarom zou je dan die hond in die situatie duwen? Zijn kleine dingetjes, om net even over na te denken.

Jet: En misschien ook wel... kijk, ik zie bijvoorbeeld wanneer Poppy bang is en dat je dan zegt als ze dit, dit of dit doet, of zo'n geluid maakt dan...

Maike van Doorn: Ja, net even wat meer als het voedingsschema, en per voedingsbeurt zoveel gram eten, nee, net even: Hoe reageert jouw hond erop, als ie dingen spannend vindt. Want je hebt sommige honden die heel erg angstig zijn. Nou ja, dan is het kijken van: oké, hij vindt het spannend. Nou, ik los dat met een speeltje op, met afleiden of met wat lekkers, ik zorg dat ik de situatie leuker maak, maar ik douw haar er niet middenin. Als ik er omheen kan lopen, kan ik er omheen lopen. Dat is wel even leuk om mee bezig te zijn. Vraag altijd even of er medicijngebruik is voor de hond. Met oppas aan huis, dan is het inderdaad kijken van goh, mocht jouw oppas iets hebben, is er dan nog iemand die eventueel even op de hond kan passen? Zelfs daarachter zou ik nog een vangnet even zoeken als je het heel spannend vindt. Puur om te weten: willen de burens van 68 niet? Willen die van 64 dan misschien wel als als er wat is?

Lysbeth: Heb ik ook altijd, want mijn vader en moeder zijn oud en ik was een keer onderweg naar Zweden en toen belde m'n vader al: nou, ik weet niet of mama naar het ziekenhuis moest. Ik was nog niet geland of ik kreeg een appje van mijn vriendinnetje, die zei: onze dochter is Rafieq bij je vader aan het halen en dat is gewoon fijn inderdaad, dat je een achtervang hebt, waar 'ie gewoon ook thuis is en die hebben hem de rest van het weekend gehouden.

Jet: Oké, dat is goed. Dan heb ik bijvoorbeeld ook wel eens gehoord, ja, ik moest daar eigenlijk een beetje om giechelen. Dat iemand dan zo bezorgd was dat hij zei: ja, dan ga ik wel videobellen met mijn hond. Maar volgens mij is dat toch gewoon onzin. Dat zien die beesten toch helemaal niet?

Maaïke van Doorn: Een hond kan best wel beeld herkennen, want je ziet ook honden op filmpjes die op televisie reageren als daar een beest is.

Marieke: Ik was een film aan het kijken waar een honden in voorkomen, ze staat echt voor de televisie mee te kijken.

Maaïke van Doorn: Of aan de achterkant van zo'n TV te kijken waar ze uit beeld zijn gelopen. Nee, daar geloof ik wel in, maar of elke hond dat doet? Nee, dat zou per hond afhankelijk zijn.

Jet: Ik heb wel eens als ik op speaker bel met mijn man dat ik zie dat Poppy daar op reageert. Maar ze ziet hem dan ook verder niet en ze gaat daar dan verder niet..

Marieke: En het is de vraag of ze het dat dan begrijpen, dus of het goed voor ze is of dat het juist veel meer stress geeft.

Maaïke van Doorn: Ja, want ze hoort je, maar ze ziet je niet. Of het juist averechts werkt, het is fijn dat jij daar een fijn gevoel bij hebt, maar als die hond daarna een beetje vervelend van wordt of wat gestresst. Dan is het eigenlijk averechts.

Marieke: Want hij snapt niet hoe een telefoon werkt. Maar een hond heeft geen idee natuurlijk wat een telefoon is.

Maaïke van Doorn: Nee, je hond ligt heel lekker met een bot te ontspannen, die hoort de baas en raakt daarna in de stress. Want ik heb de baas gehoord, maar ik zie hem niet. Ja, dat kan ook averechts werken.

Jet: Ik moest er ook een beetje om grinniken. Ik dacht: ja, dat ga ik echt niet doen.

Maaïke van Doorn: Tegenwoordig op whatsapp kan je heel makkelijk video'tjes sturen: kijk, ik ben nu dit en dit met je hond aan het doen. En dat geeft de baas vaak ook al rust. Dus ik zou zeker videobellen, in de meeste gevallen, lekker achterwege laten.

Jet: En ja, ik neem aan dat het gewoon sowieso handig is om hetzelfde eten te blijven voeren. Maar zijn er ook nog andere dingen waar je eventueel rekening mee zou kunnen houden. Want ik bijvoorbeeld, als iemand anders mijn hond uitlaat, vind ik het geen prettig idee om haar los te laten lopen. Want als ik met haar loop, of mijn man of mijn zoon, dan is

dat geen enkel probleem, want wij kennen gewoon exact de commando's en dat snapt zij. Maar ik, ja, ik durf dat niet zomaar door iemand anders te laten doen, dat vind ik ook nogal een verantwoordelijkheid.

Maike van Doorn: Dat kan, je hebt soms ook honden die luisteren perfect naar de baas en als een ander wat van ze vraagt, dan kijken die hondjes eerst naar de baas van: moet ik daar echt naar luisteren? En als de baas daar geen akkoord voor geeft, dan kan die ander roepen wat 'ie wil maar dan doe hij het niet. Als jij die hond niet goed kent en het is, natuurlijk met burens ook een situatie veranderen, want sommige honden zie zijn ook helemaal gek met de burens en die luisteren ook goed. Maar vind je het spannend, lange lijn eraan en pas daar wel mee op in een situatie, je hebt natuurlijk van die flexi-rollijnen tegenwoordig heel veel. Pas daar wel mee op in de bebouwde kom, want als die hond schrikt en die loopt vijf meter voor je, staat 'ie ook in een split second vijf meter op de weg. Zo snel hengel je dat ding niet binnen, maar op een open hei of op een open stuk bos of grasveld, zijn die dingen wel handig om de hond speling te geven, dat je nog wel met je hond kan spelen. Beetje teambuilding is dat, dat is ook een fijn gevoel voor de hond, want jullie zijn samen lekker aan het donderjagen. Maar toch de veiligheid, als er wat is, dat je nog controle hebt.

Marieke: En ook niet ze dan op andere honden laten aflopen, want die flexi-lijnen, dat kan heel veel problemen dan veroorzaken.

Maike van Doorn: Zowel voor de hond als aan je eigen knieholtes.

Marieke: Dus kijk daarmee ook uit. Wat ook wel een goeie is, kijk, ik heb vorige week toevallig nog een logeerhondje gehad en dat ging supergoed samen met Mila en dan aan het begin had ik ze allebei aan de lijn, en toen kwam ik op een stuk waarvan ik weet dat het afgeschermd is. Dat ik weet dat ze niet weg kunnen. En toen heb ik ook de situatie ingeschat van oké, blijven ze bij elkaar of gaan ze bij elkaar weg? En toen dacht ik: deze twee zitten zo aan elkaar geplakt als ik Mila roep dan komt de ander ook terug.

Maike van Doorn: Dat is de safety in dat geval eigenlijk een beetje en het hek omheen, het afgeschermd.

Marieke: Maar als dat niet zo was, zou ik nooit logeerhond loslaten.

Lysbeth: Ik zou ook geen logeerhond losdoen.

Maike van Doorn: Want nee, het risico als er wat gebeurt, dat zijn ook dingen die je met de eigenaar moet afspreken, dan gaan we even van het doemscenario uit. Je krijgt een hondje

te oppas en er gebeurt een ramp. Hij vliegt de deur uit en komt onder een auto terecht. Dat zou je nooit willen hebben. Wat ga je doen? Spreek af met de baas. Of de hond krijgt een hartaanval, je hebt een senioren hond die die zit al op hartmedicijnen. Het is de vraag hoe lang 'ie nog meegaat of misschien wel eentje met nog wel ergere aandoeningen. Spreek met de baas af: ga je bellen in de vakantie? Als het misgaat spreek je met de baas af: het zij zo, ik hoor het op de terugweg? Dat moet je echt afspreken, want het kan ook per persoon verschillen. En spreek ook af: als er wat is, bij welke dierenarts zit je?

Lysbeth: Paspoort mee.

Maike van Doorn: Geef het paspoort mee, zet de telefoonnummers vast in je telefoon. We gaan ervan uit dat je het nooit nodig hebt, maar doe het. Het andere is: hang er een penning aan, voor mijn part een fietsleutel labeltje met je telefoonnummer op of een adreskokertje, dat is twee euro. Mocht die hond de benen nemen, dat ze wel de oppas kunnen bellen en niet dat er met een chip... dat de baas die lekker in Frankrijk zit, aan z'n rode wijntje een telefoontje krijgt van: ja, we hebben met de dierenambulance Fikkie opgehaald.

Jet: Ik vind het echt een hele goeie tip inderdaad.

Maike van Doorn: Ja, het klinkt heel akelig. Maar je moet er wel over nadenken, het is wel een belangrijk iets.

Lysbeth: Toen ik hem twee weken had heb ik hem laten wennen bij een dierenhotel. Er zit bij mij in 't dorp een heel groot dierenhotel. En de eerste vraag die kreeg was: wat moeten we doen als 'ie doodgaat?

Maike van Doorn: Het is heel cru, daar wil je niet over nadenken. Maar het is wel zo. Ja, ik heb heel lang in het pension gewerkt, vakantie-opvang. We hebben daar ook oude honden zitten, en dat ging altijd hartstikke goed. Maar die hond heeft het zo spannend gevonden, die ging kwispelend naar zijn kenneltje, lekker opgemaakte mand. Die had eten, water en z'n kauwbotje erbij. Het ging harstikke goed, en twee uurtjes later lag hij dood in de mand en had een hartstilstand gehad.

Jet: Hou op met me.

Maike van Doorn: Wat doe je dan? Het is een hond van vijftien jaar oud. Ga je de baas bellen die op vakantie is, of niet? Maar dat zijn dus wel dingen waarover je moet nadenken van: ja, wat doe je? Verpest je de vakantie? Hoe vat je baas dat op? Vindt hij het fijn dat je belt, want dit is overmacht, daar kan je niks aan doen. Maar het bestaat, ja. Een hond kan overlijden door wat voor reden dan ook, spreek het met elkaar af.

Jet: Ja, of ziek worden, inderdaad. En wil je dat dan weten? Ja, ik vind dat een uitstekende vraag.

Marieke: En als je dan denkt aan de, nou ja, we hebben het nu over die pensions. Waar let je op als je een pension gaat uitzoeken. Stel, je hebt niet iemand die wil oppassen en je hond zou toch het pension in moeten. Zijn er dingen dingen waar je op kan letten?

Maike van Doorn: Je hebt heel veel soorten pensions. Je hebt ook particulieren die pension-opvang doen, maar de meeste hondenpensions, de wat grotere, die werken bijvoorbeeld in... Sommige honden, die gaan allemaal apart uit, dus dat is één op één. Er zijn hondenpensions die overleggen met de baas, maar schatten ook zelf in, want de baas kan soms ook wel wat zeggen, maar op een pension kan het anders zijn. Hoe sociaal is jouw hond? Kan die bijvoorbeeld in een groepje uit, van tien hondjes of wat dan ook, dat ze samen kunnen donderstralen op een mooi grasveld. En dat zijn dingen van: nou, wil ik dat mijn hond één op één uitgaat, wil ik dat die eventueel in groepsverband uit kan gaan? Sommigen pensions laten twee keer uit op een dag, andere drie, andere vier. Sommige die gaan bijvoorbeeld drie uur 's middags, lopen ze drie uur buiten. Die hebben bijvoorbeeld maar drie uitlaatbeurten, maar de middagbeurt is gewoon gigantisch lang. Daar kun je naar kijken, naar wat past in het patroon van mijn hond? En daarnaast kijk, loop een testdagje. Want een pension is daar echt wel eerlijk over.

Jet: Ja, ik denk dat dat handig is. Maar dat geldt natuurlijk voor Robin zelf ook.

Jet: Ja, testdagje.

Jet: Van ja, doe eens gewoon een dag en een nacht voor dat beestje zorgen, want dan went 'ie al.

Lysbeth: Vooral als het regent.

Jet: En als het koud is en donker. Dat is wel een goeie inderdaad.

Lysbeth: Wat ik ook belangrijk vind, is dat is waar ik heb hem laten wennen, stoppen ze hen met z'n tweeën in een kennel en dat kan heel gezellig zijn, maar hij eet niet.

Maike van Doorn: Dat kan.

Lysbeth: Dus als die met een Labrador zit, komt hij met drie kilo terug en die Labrador is 30 kilo geworden.

Maike van Doorn: Nee, maar dat kan, maar dat zijn allemaal dingen, overleg het met met elkaar en sommige honden die het heel spannend vinden, die gaan juist supergoed met een kennelgenootje. Houd er wel bij als dat een vreemde hond is dan blijft dat een risico. Als je twee vreemde honden en dat kan heel leuk zijn overdag. Maar er zal een meningsverschil zijn en ze vliegen een keer op mekaar. Bij een pension is niet 24/7 iemand in die kennels en uiteraard is daar regelmatig controle, er is zat personeel. Maar er is altijd een onbewaakt moment. Wil je een vreemde hond bij jouw hond in de kennel? Hoe goed ze ook met elkaar gaan?

Jet: Er is dus nog behoorlijk wat te bespreken. Wat ik ook nog wilde weten. Want kijk, ik wil mijn hond niet los laten lopen als ik er zelf niet bij ben. Dat is ook omdat ik weet ze gaat soms gewoon achter een hert aan als ze de kans krijgt en naar mij luistert ze, maar ik weet zeker dat het iemand die niet gewend is, het misschien niet lukt. Dan heb je ook van die gps-trackers. Ja, dat lijkt mij eigenlijk ook best wel handig.

Maike van Doorn: Dat is wel een fijn ding, je hebt je hond sneller.

Jet: Tractive, heb ik het over.

Maike van Doorn: Ja, je hebt sneller in de gaten waar je hond loopt. Dat zijn ook dingen die over het algemeen elke tien seconden verversen, je hebt heel veel dingen op de markt. Maar sommige gaan om de tien minuten of om het uur. Ja, dan ben je net op punt A en de hond loopt dan weer op punt D. Ja, dan loop je achter de feiten aan. Dus maar inderdaad, die Tractive, of wat dan ook. Dat is echt top, ja.

Jet: Dat lijkt mij ook wel als ik mijn hond ergens achter zou laten. En iemand kent mijn hond al een beetje en die heeft ook al een paar keer meegewandeld en gezien wat de commando's zijn en dat daar gewoon een goede band is, dat ik het wel zou durven. Dan zou ik alsnog ja, zo'n sukkel ben ik dan misschien zo'n Tractive meegeven. Niet alleen omdat ik daar dan zekerder van word, maar ik kan me ook voorstellen dat dat dan voor iemand zoals Robin ook fijn is. Dat je gewoon weet: ik heb een achtervang. En dan nog moet 'ie te vinden zijn met een nummer erbij.

Maike van Doorn: Altijd omhouden ook. Want mensen zeggen van: oh thuis hoeft hij niet om. Nee, laat net een buurmeisje de achterpoort openstaan. Dus thuis, doe hem dan aan de halsband, niet aan een tuig. Want als een hond gaat liggen, een tuig zit dan niet heel erg

lekker voor een hond die ligt. Een halsband, dat kan niet zoveel kwaad. Maar dat is een soort luciferdoosje wat daaraan zit. Maar daar heeft de hond het minst last van. En dan kun je hem omhouden, want je zegt nou, binnen heb ik hem niet nodig totdat het misgaat.

Lysbeth: En ze kunnen door hele kleine gaatjes heen.

Maike van Doorn: Ja, en sommige klimmers zelfs over hekken heen. Die zetten gewoon de poten in het gaas.

Jet: Nou goed, er zijn een hoop dingen denk ik, voorbijgekomen, waar Robin echt doodangsten van zal krijgen, denk ik.

Maike van Doorn: We gaan ervan uit dat het nooit gebeurt en nooit nodig is, maar hou het in je achterhoofd.

Jet: Ja, ik denk wel dat 'ie nog even een gesprek aan zal gaan met zijn burens. Met contract erbij, misschien wel. Maar ja, aan de andere kant, laten we wel wezen, als je daardoor met een geruster hart op vakantie kan gaan en Robin ook weet wat hij kan verwachten. Dan zal het hopelijk met al die tips en tricks die we hebben gegeven.

Lysbeth: En lekker een proefdag draaien!

Maike van Doorn: En als het moet twee of drie, dat maakt helemaal niks uit.

Marieke: En als de hond zich toch echt een beetje eenzaam voelt, ga gaan gewoon lekker bij hem zitten. En ook 's nachts kan het gebeuren, dat een hond in een nieuwe omgeving dat die gaat piepen, stel hem gerust gaan, ga niet denken van: joh, je zoekt het maar lekker zelf uit.

Maike van Doorn: Dan slaap je maar s' nachts op de bank bij de hond, dat maakt niet uit. .

Lysbeth: Robin heeft er wel steeds meer zin in.

Jet: Ja, Robin heeft er wel zin in. Ah, nee. Want ik denk dat Robin ook gewoon eigenlijk een beetje aan het proefdraaien is, omdat hij zelf ook wel een hond zou willen. Dus nou goed Robin, ik kan me voorstellen, dat was nogal wat informatie wat jouw kant op kwam. Je kunt het natuurlijk gewoon allemaal nalezen op de website: www.smuldier.nl/podcast. Kan je alles op je gemak nakijken. Maak een proefcontractje met je burens. En je weet het, beter

een goede buur dan een verre vriend, dus doe je best. Dankjewel, en heb jij nou vragen of opmerkingen of misschien wel hele goede tips, laat het ons weten, vinden we leuk.

Marieke: Dat zeker.

Jet: Dankjewel.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van Wie laat de hond uit? Heb jij ook een vraag, stuur dan een mail naar ons via podcast@smuldier.nl. Abonneer je op deze podcast via één van de bekende podcast kanalen zoals Spotify, Google of Apple Podcasts. Enne... vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag! Doei.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mensen?